

SAISTOŠIE NOTEIKUMI

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Dan. 10:1–14, Atkl. 13:1–8, Īj. 1:1–12, Jņ. 12:31, Jņ. 14:30, Mk. 6:5, Mk. 9:29.

ATMIŅAS PANTS:

“Kas dara grēku, ir no velna, jo velns grēko no sākuma. Tamdēļ Dieva Dēls atnācis, lai Viņš iznīcinātu velna darbus” (1. Jņ. 3:8).

Spēcīgs apraksts, kas atklāj kosmiskā konflikta patieso būtību, atrodams 1. Kēn. 18:19–40. Karmela kalnā Kungs caur Eliju izaicināja tā sauktos “tautu dievus”. Tomēr aiz šiem “dieviem” slēpjas kas vairāk par pagānu iztēles izdomājumiem. Aiz “dieviem”, kurus Israēla apkārtējās tautas pielūdz, patiesībā slēpās kas cits.

“Tie upurēja ļauniem gariem, bet ne Dievam, tiem dieviem, ko tie nepazīna, tiem ļauniem, kas agrāk nav bijuši un ko jūsu tēvi nav bijušie” (5. Moz. 32:17). Pāvils piebilst: “Bet, ko tie upurē, tie upurē ļauniem gariem un ne Dievam. Bet es negribu, ka jums būtu kopība ar ļauniem gariem” (1. Kor. 10:20).

Tātad aiz tautu viltus “dieviem” patiesībā stāvēja maskēti dēmoni. Tas nozīmē, ka visi Svēto Rakstu teksti, kas attiecas uz elkdievību un svešiem dieviem, ir “kosmiskā konflikta” teksti.

Nemot to vērā, kosmiskā konflikta tēma kļūst labāk saprotama. Un šai patiesībai ir milzīga ietekme uz plašāku izpratni par šī konflikta būtību un to, kā tas izgaismo ļaunuma problēmu.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 8. martā.

Enģelis aizkavējās

Kā mēs redzējām, tautu viltus “dievi” bija maskēti dēmoni. Un citviet ir pierādījumi tam, ka dēmoniski Debesu valdnieki dažkārt stāv aiz zemes valdniekiem. Pat Dieva sūtītajiem enģeļiem var pretoties ienaidnieka spēki.

Izlasi Dan. 10:1–14, īpašu uzmanību pievēršot 12. un 13. pantam. Ko šie panti māca, kas attiecas uz kosmisko konfliktu? Ko jūs domājat par to, ka Dieva sūtītais enģelis tika “atturēts” divdesmit vienu dienu? _____

Kā tas varēja būt, ka Dieva sūtīts enģelis varēja tikt “atturēts” trīs nedēļas? Dievs, būdams visvarens, varēja atbildēt Daniēlam nekavējoties, tas ir, ja Viņš to būtu izvēlējis. Ja Viņš izmantotu Savu spēku, lai to izdarītu, Viņš varētu uzreiz likt enģelīm doties pie Daniēla. Tomēr Dieva sūtīto enģeli “persiešu valsts sargeņģelis” atturēja veselas trīs nedēļas. Kas šeit notiek?

“Veselas trīs nedēļas Gabriēls cīnījās ar tumsas varām, pūlēdams novērst iespaidus, kas nelabvēlīgi ietekmēja Kīra prātu. [...] Tika darīts viss, ko vien Debesis spēja darīt Dieva bērnu labā. Beidzot tika sasniegta uzvara, jo ienaidnieka spēkus izdevās atturēt gan Kīra, gan viņa dēla Kambizes dienās, kurš valdīja apmēram septiņarpus gadu.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi” 572. lpp.)

Lai šāds konflikts tiktu celts gaismā, Dievs nedrīkst izmantot visu Savu spēku. Ienaidniekam ir jāpiešķir zināma brīvība un vara, kas netiek noņemta patvaļīgi, bet tiek ierobežota ar dažiem abām pusēm zināmiem nosacījumiem (sīkāka informācija par to mums netiek atklāta). Šķiet, ka kosmiskajā konfliktā, kurā darbojas pat Dieva enģeļi, ir jābūt parametriem, kas turpmākajās nodarbībās tiks saukti par “saistošajiem noteikumiem”.

Zināmā mērā izprast šīs robežas varētu nebūt grūti, ja saprotam jau runāto domu, ka Dievs darbojas tikai ar mīlestību un ka Viņa valdības pamats ir mīlestība, nevis piespiešana. Šī ideja, ka Dievs darbojas tikai pēc principiem, kas izriet no mīlestības, var palīdzēt mums labāk izprast lielo cīņu.

Kā tu esi piedzīvojis ierobežojumus, vadoties tikai pēc mīlestības, nevis piespiešanas principa? Kādas mācības tu guvi par varas robežām? _____

Atklāsmes grāmatas pūķis

Debesu valdnieku visaptverošā perspektīva kosmiskajā konfliktā ir ietverta Atklāsmes grāmatā, kur velns attēlots kā “lielais pūķis”, kas pretojas Dievam un “pieviļ visu pasauli” (Atkl. 12:9, NKJV).

Izlasi Atkl. 13:1–8. Ko teksts atklāj par pūķa darbības lauku? _____

Pūķis (sātans) ne tikai karo pret Dievu (Atkl. 12:7–9) un Viņa kalpiem (piemēram, Atkl. 12:1–6), bet tiek arī attēlots kā valdnieks aiz zemes valstībām, kas vajā Dieva tautu visu laikmetu garumā.

Pūķis “deva .. savu spēku, savu troni un lielu varu” zvēram no jūras (Atkl. 13:2; salīdzini ar Atkl. 13:5; Atkl. 17:13, 14). Šīm jūras zvēram tika “dota mute runāt lielas lietas un zaimus un vara to darīt četrdesmit divi mēnešus ilgi” (Atkl. 13:5).

Tātad sātans (pūķis) piešķir spēku un valdošo varu zvēram (zemes reliģiski politiskam spēkam). Šis spēks tiek izmantots, lai uzurpētu Dievam pienākošos pielūgsmi. Zvērs zaimo Dieva vārdu, arī karo pret Dieva svētajiem un pat uzvar tos, vismaz uz laiku. Šo pasaules varu un darbības lauku viņam ir piešķīris pūķis, šis pasaules uzurpējošais valdnieks.

Tomēr arī sātanam un viņa palīgiem ir skaidri noteikti ierobežojumi, tostarp laika ierobežojumi. “Tādēļ priecājieties, debesis un kas tur mājō! Vai zemei un jūrai! Jo velns nonācis pie jums lielās dusmās, zinādams, ka tam maz laika atlicis” (Atkl. 12:12).

Sātans “zina, ka viņa laiks ir īss” (Atkl. 12:12, ESV), un Atklāsmes grāmatā aprakstītie notikumi norisinās pa pravietiskām laika līnijām, kas parāda konkrētas robežas šo ļauno spēku valdīšanai (sk. Atkl. 12:14, Atkl. 13:5).

Patiešām, Dievs beidzot uzvarēs. “Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis” (Atkl. 21:4).

Lai cik grūti mums tagad būtu, galu galā labais gūs uzvaru pār ļauno uz mūžīgiem laikiem. Kāpēc ir tik svarīgi, lai mēs nekad neaizmirstu šo brīnišķīgo apsolījumu? _

Ļjaba gadījums

Ļjaba grāmatā mums ir sniegti daži aizraujoši ieskati lielās cīņas realitātē.

Izlasi Ļj. 1:1–12 un 2:1–7. Kādas lielās cīņas principus mēs redzam šeit atklātus? _____

No šiem pantiem var smelties daudzas nozīmīgas detaļas. Pirmkārt, šķiet, ka ir kaut kāda Debesu padomes aina, nevis tikai dialogs starp Dievu un sātanu; ir iesaistītas arī citas Debesu būtnes.

Otrkārt, pastāv strīds, par ko liecina fakts, ka Dievs jautā, vai sātans ir domājis par Ļjabu. Tieši ko padomājis par Ļjabu? Jautājums iegūst jēgu plašākas, tajā brīdī notiekošas, sarunas kontekstā.

Treškārt, lai gan Dievs pasludina Ļjabu par nevainojamu, taisnu un dievbijīgu, sātans apgalvo, ka Ļjabs bīstas Dievu tikai tāpēc, ka Dievs viņu aizsargā. Tas ir apmelojums gan pret Ļjabu, gan arī pret Dieva raksturu (sal. ar Atkl. 12:10, Cah. 3).

Ceturtkārt, sātans apgalvo, ka Dieva aizsardzība pret Ļjabu (žogs) ir negodīga un padara sātanam neiespējamu pierādīt savus apgalvojumus. Tas norāda uz dažiem sātanam pastāvošajiem ierobežojumiem (jeb “saistošajiem noteikumiem”) un to, ka sātans acimredzot ir mēģinājis kaitēt Ļjabam.

Dievs atbild uz sātana apsūdzību Debesu padomes priekšā, ļaujot sātanam pārbaudīt savu teoriju, taču tikai noteiktās robežās. Vispirms viņš piešķir sātanam varu pār “visu, kas viņam ir”, bet aizliedz personisku kaitējumu (Ļj. 1:12, NKJV). Vēlāk, pēc tam, kad sātans apgalvoja, ka Ļjabs rūpējas tikai par sevi, Dievs ļauj sātanam personīgi sagādāt mocības Ļjabam, taču sātanam jātaupa viņa dzīvība (Ļj. 2:3–6).

Sātans sagādā daudzas nelaimes Ļjaba ģimenei, tomēr katrā reizē Ļjabs turpina svētīt Dieva vārdu (Ļj. 1:20–22, 2:9, 10), sātana apsūdzības atmaskojot kā falsificētas.

Šeit mēs uzzinām daudzas lietas, piemēram, to, ka kosmiskajā konfliktā pastāv saistošie noteikumi. Debesu tiesā ir noteikti parametri, kuru ietvaros var atrisināt pret Dievu izvirzītās apsūdzības, taču Dievs nepārkāpj svētos principus, kas raksturīgi milestībai, Dieva valdības pamatam un tam, kā Viņš pārvalda Visumu un tajā esošās saprātīgās būtnes.

Šis Ļjaba grāmatas Debesu ainas sniedz mums aizraujošu ieskatu lielās cīņas realitātē un tajā, kā tā norisinās šeit uz zemes.

Šīs pasaules (pagaidu) valdnieks

Iepriekšējās dienās mēs redzējām, ka kosmiskā konflikta ietvaros sātanam un viņa sabiedrotajiem uz laiku tiek piešķirts nozīmīgs darbības lauks šajā pasaulē, kas ir ierobežots saskaņā ar kaut kādiem saistošajiem noteikumiem.

Šie saistošie noteikumi ierobežo ne tikai ienaidnieka – velna un viņa pulku – rīcību, bet arī ierobežo Dieva rīcību, lai likvidētu vai mazinātu ļaunumu, kas (īslaicīgi) ir ienaidnieka darbības laukā. Tā kā Kungs nekad nepārkāps Savus solījumus, tiktāl, cik Viņš ir piekritis saistošajiem noteikumiem, pieļaujot velnam zināmu varu – ierobežotu un īslaicīgu –, Viņš ir morāli ierobežojis Savu turpmāko rīcību (nesamazinot Savu pirmatnējo spēku).

Izlasī Jņ. 12:31, 14:30, 16:11, 2. Kor. 4:4 un Lk. 4:6. Ko šie panti māca par ienaidnieka valdīšanu šajā pasaulē? _____

Jaunā Derība atklāj divu valstību – gaismas un tumsas – sadursmi, kur tumsa nāk no sātana un viņa sacelšanās. Daļa no Kristus misijas bija uzvarēt sātana valstību: “Tamdēļ Dieva Dēls atnācis, lai Viņš iznīcinātu velna darbus” (1. Jņ. 3:8).

Tomēr ir “noteikumi”, kas ierobežo to, ko Dievs var darīt, vienlaikus paliekot uzticīgs Savas valdības principiem. Šie ierobežojumi ietver vismaz (1) brīvas gribas piešķiršanu radītām būtnēm un (2) derības saistošos noteikumus, kas mums nav zināmi, vismaz pagaidām. Šādi dievišķās darbības šķēršļi un ierobežojumi būtiski ietekmē Dieva morālo spēju samazināt un/vai nekavējoties likvidēt ļaunumu šajā pasaulē. Tādējādi mēs redzam nepārtrauktu ļaunumu un ciešanas, kas patiešām var likt daudziem cilvēkiem apšaubīt Dieva esamību vai Viņa labestību. Tomēr, ja saprotam lielās cīņas fonu un ierobežojumus, ko Dievs ir uzlicis tam, kā Viņš izturēsies pret ļaunumu, mēs zināmā mērā varam labāk izprast, kāpēc viss ir tā, kā ir – vismaz līdz Dieva galīgajai uzvarai pār ļaunumu.

Kā fakts, ka Jēzus sauc sātanu par šīs pasaules “valdnieku”, vismaz nedaudz palīdz mūsu izpratnei par ļaunumu, kas šobrīd valda pasaulē? Cik mierinoši apzināties, ka tas patiešām ir tikai īslaicīgs likums! _____

Ierobežojumi un noteikumi

Kosmiskais konflikts galvenokārt ir strīds par Dieva raksturu, ko izraisa velna apmelojošie apgalvojumi par Dieva labestību, taisnīgumu un valdību. Tā ir sava veida kosmiskā derības prāva.

Šādu konfliktu nevar atrisināt ar spēku, bet tā vietā tas ir jānodemonstrē.

Ja pret varas personu tiek izvirzītas nopietnas apsūdzības, labākais (un varbūt vienīgais) veids, kā apsūdzības atspēkot, būtu veikt brīvu, godīgu un atklātu izmeklēšanu. Ja apsūdzības apdraud visu valdību, tās nevar vienkārši paslaucīt zem paklāja.

Ko tas viss nozīmē kosmiskā konflikta izpratnē un saistībā ar ļaunuma problēmu? Ja Dievs dotu solījumu, vai Viņš kādreiz to laužtu? Protams, ne. Ja Dievs piekrist saistošajiem noteikumiem, Viņam turpmākā darbība ir jāierobežo. Tādējādi daži ļaunumi var ietilpt tumsas valstības pagaidu darbības laukā.

Izlasi Mk. 6:5 un 9:29. Ko šie panti atklāj par to, kā pat dievišķā darbība var būt cieši saistīta ar tādiem faktoriem kā ticība un lūgšana? _____

Abos šajos gadījumos, šķiet, bija ieviesti daži saistošie ierobežojumi jeb noteikumi, kas bija dinamiski saistīti ar ticību un lūgšanu. Citviet mēs redzam daudz pierādījumu, ka lūgšana ienes pārmaiņas šajā pasaulē, paverot ceļus dievišķai darbībai, kas citādi varētu nebūt iespējama. Tomēr mums nevajadzētu kļūdīties, domājot, ka ticība un lūgšana ir vienīgie faktori. Visticamāk, ir daudzi citi faktori, par kuriem mēs nezinām.

Tas atbilst iepriekš pieminētajam par saistošajiem noteikumiem. Ja Dievs uzņemas kādas saistības vai piekrist saistošajiem noteikumiem, Viņa turpmākā darbība būs ierobežota. Tādējādi daži ļaunumi var ietilpt tumsas valstības pagaidu darbības laukā.

Izlasi Rm. 8:18 un Atkl. 21:3, 4. Kā šie panti sniedz pārlicību, ka, lai gan ir daudzas lietas, ko mēs nezinām, mēs varam paļauties, ka Dievs zina, kas ir labākais, ka Viņš vēlas to, kas ir labākais, un ka Viņš panāks ļaunuma izbeigšanos un svētlaimes iestāšanos uz visiem laikiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas 1. sējuma "Liecības draudzei" nodaļu "Sātana vara" (341.–347. lpp.).

"Kritušais cilvēks ir likumīgs sātana gūsteknis. Kristus uzdevums bija izglābt cilvēku no viņa lielā pretinieka varas. Cilvēks dabīgi tiecas paklausīt sātana ieteikumiem, un viņš nespēj sekmīgi pretoties tik briesmīgam ienaidniekam, ja Kristus, Varenais Uzvarētājs, nedzīvo viņā, vadot viņa vēlēšanos un dodot viņam spēku. Vienīgi Dievs var ierobežot sātana varu. Viņš staigā pa zemi šurp un turp un apmeklē augstās un zemās vietas. Viņš ne uz brīdi neatstāj savu sargposteni, baidīdamies palaist garām izdevību iznīcināt dvēseles. Dieva ļaudīm ir ļoti svarīgi to saprast, lai viņi varētu izbēgt no viņa cilpām. Sātans rūpīgi sagatavo savas krāpšanas, lai pēdējā lielajā cīņā pret Dieva ļaudīm viņi nesaprastu, ka tas ir viņš. 2. Kor. 11:14: 'Nav arī brīnums; jo pats sātans izliekas par gaismas eņģeli.' Kamēr dažas piekrāptas dvēseles aizstāv viņa neesamību, viņš tās sagūsta un darbojas caur tām plašā mērogā. Sātans labāk nekā Dieva ļaudis pazīst spēku, kādu Dieva ļaudis var iegūt pār viņu, ja viņu stiprums ir Kristus. Kad viņi pazemīgi lūdz Varenā Uzvarētāja palīdzību, tad visvājākais cilvēks, kas tic patiesībai, stipri paļaujoties uz Kristu, var sekmīgi atsist sātana un visu viņa pulku uzbrukumus. Viņš ir pārāk viltīgs, lai ar savām kārdināšanām tuvotos atklāti un droši, jo tad varētu pamosties kristieša snaudošie spēki, un viņš paļautos uz savu stipro un vareno Pestītāju. Bet viņš nāk nemanīts un strādā maskējies caur nepaklausības bērniem, kas tomēr sevi sauc par dievbijīgiem." (Elena Vaita "Liecības draudzei" 1. sēj., 341. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko nozīmē būt "sātana likumīgajam gūsteknim"? Vai tas nozīmē, ka velns ar cilvēkiem var darīt visu, ko vēlas? Ja ne, kāpēc? Kā tas ir saistīts ar to, ko mēs varētu saukt par "saistošajiem noteikumiem" kosmiskajā konfliktā?

2. Kāpēc Dievs vispār piešķir sātanam darbības lauku kosmiskajā konfliktā, pat ja tikai īslaicīgi? Ko tas mums stāsta par to, kā Dievs cenšas atbildēt uz sātana apsūdzībām?

3. Kā jūs reaģējat uz tiem, arī kristiešiem, kas noliedz sātana kā īstas, personiskas būtnes esamību? Lai gan mēs nevaram gluži pierādīt sātana esamību, kādas patiesības jūs tomēr varat sniegt maldinātiem cilvēkiem, lai viņiem palīdzētu?